

[Arbejdsministeren.]

pladserne har der fundet en stærk og interesseret debat sted.

Det er mit indtryk, at der hos de allerfleste befolkningsgrupper er en stadig voksende forståelse for, at lønmodtagernes medbestemmelse og medejendomsret er et naturligt og nødvendigt element i videreudviklingen af demokratiet.

Men også konkrete ting i regeringens forslag har været drøftet, og det har på mange måder været en nyttig debat, hvorunder en række vigtige spørgsmål er blevet belyst, således at vi nu i de videre forhandlinger er blevet frigjort for en række misforståelser og misfortolkninger.

Regeringen er fortsat af den opfattelse, at det lovforslag, der hermed genfremsættes, indeholder de bedste muligheder for at sikre, at målene med forslaget nås, nemlig en øget medindflydelse og medejendomsret for lønmodtagerne og en øget kapitaldannelse bestemt til udvikling af dansk erhvervsliv.

Regeringen er imidlertid rede til at forhandle om dette forslag.

Der kan være flere veje, der fører til samme mål, og det er målene, der for regeringen er det væsentlige.

Hovedpunkterne i denne målsætning er som bekendt, at økonomisk demokrati kommer til at omfatte alle lønmodtagere, at der bygges på det solidariske princip med lige store andele til alle og med fælles risikodækning, at forøge kapitaldannelsen væsentligt, at lønmodtagerne får medejendomsret til denne øgede kapitaldannelse, samt at den indflydelse, der følger med den øgede kapitaldannelse, udøves af lønmodtagerne på den enkelte virksomhed som en videreudvikling af nærdemokratiet.

Denne målsætning er af helt fundamental betydning for regeringen.

Men vi er rede til at gå ind i en saglig drøftelse ikke blot om detaljer i lovforslaget, men også om centrale områder, f. eks. om ledelsen og strukturen af den centrale fond og om placeringen af fondens midler.

Det er regeringens forventning, at alle folketingets partier vil gå positivt ind i disse forhandlinger.

Lad mig tilføje, at ved fremsættelsen af lovforslaget i sidste samling var dette ikke ledsaget af ændringsforslag til aktieselskabsloven, idet der på samme tidspunkt blev

fremsat forslag til ny aktieselskabslov og til en ny anpartsselskabslov. Regeringen forudsatte, at der ville kunne fremsættes sådanne ændringsforslag til selskabslovforslagene, som måtte blive resultatet af behandlingen af forslaget til lov om lønmodtagernes medejendomsret.

Når nærværende lovforslag genfremsættes uændret til fordomsfri forhandling her i tinget, følger heraf også, at regeringen ikke har ment at burde stille forslag om ændring af de to nye selskabslove — som begge træder i kraft den 1. januar 1974 — før der gennem en grundig behandling af nærværende lovforslag er skabt klarhed om den endelige udformning af forslaget.

Budgetministeren (Knud Heinesen): Her ved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter*.

Det væsentlige indhold i det fremsatte lovforslag er, at adgangen til at oprette boligsparekontrakter ophæves fra og med i dag.

Boligopsparingsordningen blev etableret i 1970. Staten præmierer herefter en opsparing på mellem 100 kr. og 500 kr. pr. måned, der foretages i henhold til en boligsparekontrakt. Opsparingen skal fortsætte i mindst 3 år og højst 5 år og skal anvendes til tilvejebringelse eller forbedring af sparerens helårsbolig. Ved udbetaling af opsparingen til formålet yder staten en præmie på 4 pct. p. a. af det til enhver tid opsparede beløb.

Der er i tiden siden lovens ikrafttræden den 20. juni 1970 oprettet godt 25.000 boligsparekontrakter, idet der dog er konstateret en stadig faldende interesse for ordningen.

De årlige udgifter til statspræmiering af opsparinger er med en årlig tilgang af 8.000 kontrakter beregnet til 1,7 mill. kr. i finansåret 1973-74 stigende til 9,6 mill. kr. i finansåret 1975-76.

I forbindelse med udbetaling af sparepræmier forudses en del problemer med afgrænsningen mellem forbedringer — der præmieres — og vedligeholdelse — der ikke præmieres. Samtidig kan man fremdrage eksempler på forbedringer som f. eks. swimming-pool m. v., som næppe fortjener en særlig præmiering fra statens side.

Disse vanskeligheder sammenholdt med, at det er tvivlsomt, i hvor høj grad der